

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (prvo vijeće)

29. rujna 2022.*

„Žalba – Ekonomska i monetarna politika – Bankovna unija – Uredba (EU) br. 806/2014 – Jedinstveni mehanizam za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava – Jedinstveni fond za sanaciju – Godišnji doprinosi – Likvidacija kreditne institucije – Povrat plaćenih doprinosa – *Pro rata temporis*”

U predmetu C-202/21 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 30. ožujka 2021.,

ABLV Bank AS, u likvidaciji, koji zastupa O. Behrends, *Rechtsanwalt*,

žalitelj,

a druge stranke u postupku su:

Jedinstveni sanacijski odbor (SRB), koji zastupaju C. J. Flynn i J. Kerlin, u svojstvu agenata, uz asistenciju S. Ianca, T. Klupscha, B. Meyringa i S. Schela, *Rechtsanwälte*,

tuženik u prvostupanjskom postupku,

Europska komisija, koju zastupaju A. Nijenhuis, A. Steiblyté i D. Triantafyllou, u svojstvu agenata,

intervenijent u prvostupanjskom postupku,

SUD (prvo vijeće),

u sastavu: A. Arabadjiev, predsjednik vijeća, L. Bay Larsen (izvjestitelj), potpredsjednik Suda i A. Kumin, sudac,

nezavisna odvjetnica: J. Kokott,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

saslušavši mišljenje nezavisne odvjetnice na raspravi održanoj 28. travnja 2022.,

* Jezik postupka: engleski

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Svojom žalbom ABLV Bank AS, u likvidaciji, zahtijeva ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 20. siječnja 2021., ABLV Bank/SRB (T-758/18, u daljnjem tekstu: pobijana presuda, EU:T:2021:28), kojom je taj sud odbio njegovu tužbu za poništenje odluke Jedinog sanacijskog odbora (SRB) od 17. listopada 2018. kojom je taj odbor odbio njegov zahtjev, s jedne strane, za ponovni izračun njegova *ex ante* doprinosa za 2018. i povrat preplaćenog iznosa i, s druge strane, za povrat dijela njegova *ex ante* doprinosa za 2015. nakon što mu je Europska središnja banka (ESB) oduzela odobrenje za rad (u daljnjem tekstu: sporna odluka).

Pravni okvir

Uredba (EU) br. 806/2014

- 2 Članak 2. Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 225, str. 1. i ispravak SL 2015., L 101, str. 62.) glasi kako slijedi:

„Ova Uredba primjenjuje se na sljedeće subjekte:

- (a) kreditne institucije s poslovnim nastanom u državi članici sudionici;
 - (b) matična društva, uključujući financijski holding i mješoviti financijski holding s poslovnim nastanom u državi članici sudionici, kada podliježu konsolidiranom nadzoru koji provodi ESB [...];
 - (c) investicijska društva i financijske institucije s poslovnim nastanom u državi članici sudionici kada su obuhvaćene konsolidiranim nadzorom matičnog društva koji provodi ESB [...]”.
- 3 Člankom 5. stavkom 1. te uredbe predviđa se:
„Kada Odbor, na temelju ove Uredbe obavlja zadaće i izvršava ovlasti, koje [...] obavlja ili izvršava nacionalno sanacijsko tijelo, Odbor se, za potrebe primjene ove Uredbe [...] smatra relevantnim nacionalnim sanacijskim tijelom ili, u slučaju sanacije prekograničnih grupa, relevantnim nacionalnim sanacijskim tijelom na razini grupacije.”
 - 4 Člankom 70. stavcima 2. i 4. navedene uredbe određuje se:
„2. Svake godine, nakon savjetovanja s ESB-om ili nadležnim nacionalnim tijelom te u uskoj suradnji s nacionalnim sanacijskim tijelom, Odbor izračunava pojedinačne doprinose kako bi osigurao da doprinosi svih institucija s odobrenjem na državnim područjima svih država članica sudionica ne premašuju 12,5 % ciljne razine.

[...]

4. Uredno primljeni doprinosi svakog subjekta iz članka 2. ne vraćaju se tim subjektima.”

Delegirana uredba 2015/63

5 Uvodna izjava 7. Delegirane uredbe (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44. i ispravak SL 2017., L 156., str. 38.), kako je izmijenjena Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2016/1434 od 14. prosinca 2015. (SL 2016., L 233, str. 1.) (u daljnjem tekstu: Delegirana uredba 2015/63), glasi kako slijedi:

„Člankom 5. stavkom 1. [Uredbe br. 806/2014] predviđeno je da se [Odbor] smatra, za potrebe primjene te Uredbe [...], relevantnim nacionalnim sanacijskim tijelom kada obavlja zadaće i izvršava ovlasti koje [...] treba obavljati ili izvršavati nacionalno sanacijsko tijelo. S obzirom na to da se člankom 70. stavkom 7. [Uredbe br. 806/2014] ovlašćuje za izračun doprinosa institucija Jedinstvenom fondu za sanaciju koji bi zamijenio aranžmane financiranja država članica koje sudjeluju u Jedinstvenom sanacijskom mehanizmu [...], pojam sanacijskog tijela u skladu s ovom Uredbom trebao bi uključivati i Odbor.”

6 U članku 3. točki 5. te delegirane uredbe navodi se:

„[...] Za potrebe ove Uredbe [...] primjenjuju [se] sljedeće definicije:

[...]

5. ‚godišnji doprinos‘ znači iznos [...] koji sanacijsko tijelo prikuplja za nacionalni aranžman financiranja tijekom razdoblja doprinosa od svake institucije [...]”.

7 Člankom 12. navedene uredbe predviđa se:

„1. Ako je institucija nova institucija pod nadzorom samo u jednom dijelu razdoblja doprinosa, djelomični doprinos utvrđuje se primjenom metodologije iz ovog odjeljka na iznos njezina godišnjeg doprinosa izračunan tijekom sljedećeg razdoblja doprinosa uzimajući u obzir broj punih mjeseci razdoblja doprinosa tijekom kojih je institucija pod nadzorom.

2. Promjena statusa institucije, uključujući male institucije, tijekom razdoblja doprinosa ne utječe na godišnji doprinos koji se plaća za tu godinu.”

8 U članku 17. stavcima 3. i 4. te delegirane uredbe navodi se:

„3. Ako je informacije koje su institucije dostavile sanacijskom tijelu potrebno prepraviti ili revidirati, sanacijsko će tijelo prilagoditi godišnji doprinos u skladu s ažuriranim informacijama pri izračunu godišnjeg doprinosa institucije za sljedeće razdoblje doprinosa.

4. Razlika između godišnjeg doprinosa izračunanog i plaćenog na temelju informacija koje je bilo potrebno prepraviti ili revidirati i godišnjeg doprinosa koji je potrebno platiti nakon prilagodbe godišnjeg doprinosa namiruje se u iznosu godišnjeg doprinosa za sljedeće razdoblje doprinosa. Prilagodba se vrši smanjenjem ili povećanjem doprinosa za sljedeće razdoblje doprinosa.”

Provedbena uredba (EU) 2015/81

- 9 Člankom 7. stavkom 3. Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2015/81 od 19. prosinca 2014. o utvrđivanju jedinstvenih uvjeta primjene Uredbe (EU) br. 806/2014 u vezi s *ex ante* doprinosima jedinstvenom fondu za sanaciju (SL 2015., L 15, str. 1.) pojašnjava se:

„Neopozive obveze plaćanja institucije koja više ne potpadaju pod područje primjene Uredbe (EU) br. 806/2014 ukidaju se, a kolateral kojim su te obveze osigurane se vraća.”

- 10 Članak 8. stavak 2. te provedbene uredbe glasi:

„Tijekom početnog razdoblja, pri izračunu pojedinačnih doprinosa svake institucije Odbor uzima u obzir doprinose koje prikupljaju države članice sudionice u skladu s člancima 103. i 104. Direktive 2014/59/EU [Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 (SL 2014., L 173, str. 190. i ispravak SL 2015., L 216, str. 9.)] i koji se prenose u Fond [...], tako što ih oduzima od iznosa koji svaka institucija treba platiti.”

Delegirana uredba (EU) 2017/2361

- 11 Člankom 7. stavcima 2., 4. i 5. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2017/2361 od 14. rujna 2017. o konačnom sustavu doprinosa za administrativne rashode Jedinog sanacijskog odbora (SL 2017., L 337, str. 6.) određuje se:

„2. Ako tijekom financijske godine subjekt ili grupa promijene status prelaskom iz jedne kategorije iz članka 4. stavka 1. u drugu, njihov godišnji financijski doprinos za tu financijsku godinu izračunava se na temelju broja mjeseci tijekom kojih su na zadnji dan u mjesecu pripadali u određenu kategoriju.

[...]

4. Ako ESB izvijesti o promjeni iz stavka 1. i 2. [...], Odbor ponovno izračunava samo pojedinačni godišnji doprinos tog subjekta ili grupe za predmetne financijske godine [...]

5. Ako je iznos plaćenog godišnjeg doprinosa veći od ponovno izračunanog iznosa u skladu sa stavkom 4., Odbor predmetnom subjektu ili grupi vraća razliku. Ako je plaćeni pojedinačni godišnji doprinos manji od ponovnog izračunanog iznosa u skladu sa stavkom 4., predmetni subjekt ili grupa Odboru plaćaju razliku. Za potrebe povrata ili naplate dugovanog iznosa u skladu s ovim stavkom, Odbor smanjuje ili povećava pojedinačni godišnji doprinos predmetnog subjekta ili grupe tijekom financijske godine nakon ponovnog izračuna u skladu sa stavkom 4.”

Okolnosti spora

- 12 ABLV Bank bio je latvijska kreditna institucija s odobrenjem za rad koja je bila pod nadzorom ESB-a u okviru jedinstvenog nadzornog mehanizma (SSM).

- 13 U prosincu 2015. ABLV Bank primio je rješenje o prikupljanju doprinosa Finanju un kapitála tirgus komisije (Komisija za financijska tržišta i tržišta kapitala, Latvija) kojim ga se obavještava o iznosu koji duguje na ime svojeg *ex ante* doprinosa za 2015. Taj doprinos, koji je žalitelj platio, prenesen je Jedinstvenom sanacijskom fondu (SRF).
- 14 ESB je 23. veljače 2018. zaključio da žalitelj propada ili je vjerojatno da će propasti. Istoga dana SRB je u svojoj Odluci SRB/EES/2018/09 utvrdio da sanacijska mjera u pogledu žalitelja nije nužna za javni interes.
- 15 Dioničari ABLV Banka pokrenuli su 26. veljače 2018. postupak kojim se žalitelju omogućava da okonča vlastitu likvidaciju te su Komisiji za financijska tržišta i tržišta kapitala podnijeli zahtjev za odobrenje njegova dobrovoljnog likvidacijskog plana.
- 16 SRB je Odlukom SRB/ES/SRF/2018/03 od 12. travnja 2018. o izračunu *ex ante* doprinosa za 2018. odobrio *ex ante* doprinose za 2018. Dopisom od 27. travnja 2018. Komisija za financijska tržišta i tržišta kapitala obavijestila je ABLV Bank da je SRB donio tu odluku i navela mu je iznos koji treba platiti na ime svojega *ex ante* doprinosa za 2018. Žalitelj je taj iznos podmirio 3. srpnja 2018.
- 17 Dana 11. srpnja 2018. ESB je na prijedlog Komisije za financijska tržišta i tržišta kapitala donio odluku o oduzimanju žaliteljeva odobrenja za rad.
- 18 Potonji je dopisom od 17. rujna 2018. od SRB-a zatražio povrat dijela doprinosa plaćenih za 2015., novi izračun *ex ante* doprinosa koji duguje za 2018. i povrat iznosa preplaćenih na ime tih doprinosa.
- 19 Spornom odlukom SRB je odbio taj zahtjev. Na temelju članka 70. stavka 4. Uredbe br. 806/2014 i članka 12. stavka 2. Delegirane uredbe 2015/63 smatrao je da nijedna odredba tih dviju uredaba ne predviđa novi izračun žaliteljeva *ex ante* doprinosa za 2018. ili povrat dijela doprinosa. Konkretno, SRB je naveo da je ESB-ovo oduzimanje odobrenja za rad kreditnoj instituciji promjena statusa institucije u smislu članka 12. stavka 2. Delegirane uredbe 2015/63. Osim toga, SRB je smatrao da subjekti koji su platili *ex ante* doprinose za 2015. i čija su odobrenja za rad potom oduzeta nemaju pravo na povrat tih *ex ante* doprinosa, kao što u skladu s člankom 70. stavkom 4. Uredbe br. 806/2014 nemaju ni pravo na povrat bilo kojeg drugog uredno plaćenog doprinosa.

Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

- 20 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 21. prosinca 2018. ABLV Bank pokrenuo je postupak za poništenje sporne odluke.
- 21 U prilog toj tužbi istaknuo je deset tužbenih razloga. Prvim trima tužbenim razlozima u biti je prigovorio SRB-u da nije pravilno vodio računa o *pro rata temporis* karakteru *ex ante* doprinosa. Četvrti i peti tužbeni razlog temeljili su se na pogrešnom tumačenju, s jedne strane, članka 70. stavka 4. Uredbe br. 806/2014 i, s druge strane, članka 12. stavka 2. Delegirane uredbe 2015/63. Šesti, sedmi, osmi, deveti i deseti tužbeni razlog temeljili su se na povredi načela pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja, načela *nemo auditur propriam turpitudinem allegans* (u daljnjem tekstu: načelo *nemo auditur*), zabrane proturječnog postupanja te prava vlasništva i slobode poduzetništva.

- 22 Odlukom od 30. travnja 2019. Europskoj komisiji dopušteno je intervenirati u potporu SRB-ovu zahtjevu.
- 23 Pobijanom presudom Opći sud odbio je tužbu koju je podnio ABLV Bank.
- 24 Nakon što je tu tužbu proglasio dopuštenom, u točkama 52. do 129. pobijane presude Opći sud zajedno je ispitao prvih pet tužbenih razloga.
- 25 Na kraju tog ispitivanja u točki 130. te presude presudio je da SRB nije počinio povredu koja se tiče prava time što je smatrao da ESB-ovo oduzimanje instituciji odobrenja za rad tijekom razdoblja doprinosa nije predstavljalo okolnost koja toj instituciji daje pravo na novi *pro rata temporis* izračun njezina *ex ante* doprinosa za to razdoblje i time što je odlučio da zbog toga ABLV Banku neće isplatiti dio iznosa koji je on platio na ime svojeg *ex ante* doprinosa za 2018. Također je zaključio da SRB nije počinio pogrešku koja se tiče prava time što je zaključio da ESB-ovo oduzimanje instituciji odobrenja za rad tijekom početnog razdoblja, predviđeno Uredbom 806/2014, nije okolnost koja bi toj instituciji dala pravo na povrat preostalog iznosa njezina *ex ante* doprinosa plaćenog za 2015.
- 26 Slijedom toga, u točki 131. pobijane presude odbio je prvih pet tužbenih razloga koje je podnio ABLV Bank.
- 27 U točkama 132. do 180. pobijane presude Opći sud ispitao je i odbio šesti, sedmi, osmi, deveti i deseti tužbeni razlog koje je istaknuo ABLV Bank.

Žalbeni zahtjevi stranaka

- 28 ABLV Bank u žalbi od Suda zahtijeva da:
- ukine pobijanu presudu;
 - poništi spornu odluku;
 - naloži SRB-u snošenje troškova obaju postupaka i,
 - ako Sud ne bude mogao odlučiti o tužbi u prvom stupnju, vrati predmet Općem sudu na odlučivanje.
- 29 SRB i Komisija od Suda zahtijevaju da:
- odbije žalbu i
 - naloži ABLV Banku snošenje troškova.

O žalbi

- 30 U potporu svojoj žalbi ABLV Bank ističe trinaest žalbenih razloga, koji se temelje, prvo, na pogrešnom tumačenju članka 70. stavka 4. Uredbe br. 806/2014, drugo, na pogrešnom tumačenju članka 12. Delegirane uredbe 2015/63, treće, na pogrešnom tumačenju članka 7. Delegirane uredbe 2017/2361, četvrto, na pogrešnom tumačenju i primjeni pojma „stjecanje bez osnove”,

peto, na neodlučivanju o prigovoru nezakonnosti, šesto, na pogreškama u pogledu uzimanja u obzir SRB-ove Odluke SRB/ES/SRF/2018/03, sedmo, na pogrešnom tumačenju članka 17. Delegirane uredbe 2015/63, osmo, na pogreškama u pogledu sustava neopozivih obveza plaćanja, deveto, na pogreškama koje se tiču prava i neodlučivanju o *ex ante* doprinosima za 2015., deseto, na pogreškama koje se tiču prava prilikom odbijanja šestog tužbenog razloga iznesenog u prvom stupnju, jedanaesto, na pogreškama koje se tiču prava prilikom odbijanja sedmog tužbenog razloga iznesenog u prvom stupnju, dvanaesto, na pogreškama koje se tiču prava prilikom odbijanja osmog i devetog tužbenog razloga iznesenog u prvom stupnju te trinaesto, na pogreškama koje se odnose na dostatnost obrazloženja sporne odluke.

- 31 SRB i Komisija ističu da je nekoliko od tih razloga nedopušteno.

Dopuštenost

Argumentacija stranaka

- 32 SRB tvrdi da su prvi, četvrti, peti i osmi žalbeni razlog nedopušteni jer se njima ne određuju točke pobijane presude na koje se odnose.
- 33 Komisija ističe da se nekoliko žalbenih razloga, osobito prvi, treći, sedmi i osmi žalbeni razlog, ne odnosi ni na jednu posebnu točku pobijane presude.

Ocjena Suda

- 34 Prije svega valja podsjetiti na to da iz članka 256. UFEU-a, članka 58. prvog stavka Statuta Suda Europske unije kao i iz članka 168. stavka 1. točke (d) i članka 169. Poslovnika Suda proizlazi da se u žalbi moraju precizno navesti osporavani dijelovi presude čije se ukidanje traži kao i pravni argumenti koji konkretno idu tomu u prilog jer će u protivnom žalba ili dotični žalbeni razlog biti nedopušten (presuda od 13. siječnja 2022., *Dragnea/Komisija*, C-351/20 P, EU:C:2022:8, t. 53. i navedena sudska praksa).
- 35 Stoga navedenim zahtjevima ne odgovara te se mora proglasiti očito nedopuštenom žalba koja nema smislenu strukturu i koja se ograničava na tvrdnje opće prirode te ne sadržava točne naznake o točkama pobijane presude koje bi sadržavale navodne povrede koje se tiču prava (vidjeti u tom smislu presudu od 10. srpnja 2014., *Telefónica i Telefónica de España/Komisija*, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, t. 30. i navedenu sudska praksu).
- 36 U ovom slučaju svakako valja utvrditi da žalbeni razlozi obuhvaćeni argumentom o postojanju zapreke vođenju postupka na koji se pozivaju SRB i Komisija ne sadržavaju sustavno navođenje točaka pobijane presude na koje se odnose.
- 37 Ipak, ti žalbeni razlozi podneseni su tako da prate strukturu pobijane presude, kao što se to usto izričito pojašnjava uvodnim dijelom žalbe.
- 38 Zbog toga navodi dani u žalbi omogućavaju da se lako odrede točke pobijane presude na koje se odnosi svaki od tih žalbenih razloga, a osim toga i argumenti koje su u obranu iznijeli SRB i Komisija potvrđuju da su mogli odrediti te točke.

- 39 Stoga valja odbiti argument o postojanju zapreke vođenju postupka koji se temelji na nepreciznosti prvog, trećeg, četvrtog, petog, sedmog i osmog žalbenog razloga.

Meritum

Prvi žalbeni razlog, koji se temelji na pogrešnoj primjeni članka 70. stavka 4. Uredbe br. 806/2014

– Argumentacija stranaka

- 40 Svojim prvim žalbenim razlogom ABLV Bank ističe da je tumačenje članka 70. stavka 4. Uredbe br. 806/2014 Općeg suda pogrešno jer ta odredba jednostavno znači da *ex ante* doprinosi nisu povratni depoziti.
- 41 Kao prvo, tvrdi da se Opći sud udaljio od uobičajenog smisla pojma „dugovan” i teorije stjecanja bez osnove time što je zaključio da je „dugovan” svaki iznos koji je prvotno uredno plaćen, čak i ako se poslije pokaže da nije trebao biti plaćen za relevantno razdoblje.
- 42 Osim toga, doseg negacije iz članka 70. stavka 4. Uredbe br. 806/2014 nije tako jasan kao što je to Opći sud tvrdio. Njezin doseg ovisi o njezinu predmetu, odnosno povratnom depozitu ili kasnijem preispitivanju dugovanih iznosa. S obzirom na nepreciznost navedene odredbe, nije odlučujuće ni nenavođenje mogućnosti prilagodbe *ex ante* doprinosa u toj odredbi u slučaju gubitka odobrenja za rad dotične institucije.
- 43 Kao drugo, ABLV Bank tvrdi da je tumačenje članka 70. stavka 4. Uredbe br. 806/2014 iz pobijane presude nedosljedno drugim elementima prava Unije.
- 44 To tumačenje proturječi članku 7. stavku 3. Provedbene uredbe 2015/81 i članku 17. Delegirane uredbe 2015/63, kojima se predviđaju mogućnosti povrata *ex ante* doprinosa.
- 45 Navedeno tumačenje također nije u skladu s člankom 12. stavkom 2. Delegirane uredbe 2015/63 jer bi bilo nelogično da se tom odredbom definiraju određene promjene kao irelevantne za kasnije određivanje duga ako je takvo određivanje u svakom slučaju isključeno.
- 46 Isto tako, tumačenje Općeg suda nije dosljedno s rasuđivanjem Suda u presudi od 14. studenoga 2019., *State Street Bank International (C-255/18, EU:C:2019:967)*. Naime, to rasuđivanje, koje se odnosi na irelevantnost promjene statusa institucije tijekom razdoblja doprinosa SRF-u, ne zasniva se na članku 70. stavku 4. Uredbe br. 806/2014, nego na članku 12. stavku 2. Delegirane uredbe 2015/63.
- 47 Kao treće, Opći sud je pogrešno ocijenio prirodu *ex ante* doprinosa time što je presudio da oni nisu pojedinačni doprinosi koji se određuju s obzirom na rizike institucije i odnose se na posebna razdoblja, poput premija osiguranja. Konkretno, Opći sud nije uzeo u obzir činjenicu da se pojedinačni doprinosi određuju s obzirom na rizike i mogućnost naplate doprinosa nakon početnog razdoblja predviđenog Uredbom br. 806/2014. Osim toga, nije relevantna okolnost da su *ex ante* doprinosi vremenski raspodijeljeni i nisu automatski povezani s protučinidbom jer je riječ o zajedničkim karakteristikama svih sustava osiguranja.

48 Kao četvrto, povrat koji zahtijeva ABLV Bank u svakom slučaju također je moguć u sličnom okviru kao okviru poreznog prava, a da pritom nije dovoljan cilj dostizanja ciljne razine pričuva da bi se odbio mogući povrat.

49 SRB i Europska komisija tvrde da je prvi žalbeni razlog neosnovan.

– *Ocjena Suda*

50 U članku 70. stavku 4. Uredbe br. 806/2014 navodi se da se uredno primljeni *ex ante* doprinosi ne vraćaju institucijama.

51 U točkama 66. i 67. pobijane presude Opći sud je najprije naglasio da tekst te odredbe nedvojbeno pretpostavlja da se uredno plaćeni doprinos ne može vratiti.

52 Potom se u točkama 68. do 73. navedene presude pozvao na kontekst navedene odredbe. Među ostalim, istaknuo je da iz zakonodavstva Unije proizlazi da se *ex ante* doprinosi ne odnose na određenu godinu i da ne jamče ikakvu protučinidbu te da ih ti elementi razlikuju od premija osiguranja čiji povrat treba biti predviđen u slučaju promjene situacije tijekom godine.

53 Naposljetku, Opći sud istaknuo je u točkama 74. i 75. te presude da uzimanje u obzir razvoja pravne i financijske situacije dotičnih institucija tijekom financijske godine može biti protivno ostvarivanju zadanog cilja Uredbe br. 806/2014 i Delegirane uredbe 2015/63, to jest osigurati da na kraju početnog razdoblja od osam godina dostupna financijska sredstva SRF-a dostignu barem 1 % iznosa osiguranih depozita svih kreditnih institucija s odobrenjem za rad u svim državama članicama sudionicama.

54 U tom pogledu kao prvo valja naglasiti da je Opći sud u točki 67. pobijane presude pravilno utvrdio da iz jasnog teksta članka 70. stavka 4. Uredbe br. 806/2014 proizlazi da je zakonodavac Unije namjeravao općenito isključiti povrat *ex ante* doprinosa koji su primljeni u propisanom obliku.

55 Osim toga, s obzirom na to da ABLV Bank ističe da je Opći sud u pobijanoj presudi prihvatio tumačenje koje odstupa od uobičajenog smisla pojma „dugovan”, valja istaknuti da se navedena odredba ne odnosi na „dugovane doprinose” nego na „uredno primljene doprinose”, navodeći tako da se pravilo o nevraćanju koje se njome uspostavlja primjenjuje na *ex ante* doprinose koji su redovito prikupljeni na dan njihova plaćanja.

56 Uostalom, iako se ABLV Bank poziva na to da ta odredba nije detaljna kako bi odbio relevantnost utvrđenja izvršenog u točki 67. pobijane presude, prema kojem se tamo nigdje ne navodi mogućnost kasnijeg prilagođavanja *ex ante* doprinosa, a da pritom ne osporava bit tog utvrđenja, valja utvrditi da ta formulacija odražava izbor zakonodavca Unije da navede pravilo bez iznimke.

57 Kao drugo, ne može se prihvatiti argumentacija ABLV Banka prema kojoj tumačenje članka 70. stavka 4. Uredbe br. 806/2014 koje je proveo Opći sud proturječi drugim odredbama sekundarnog zakonodavstva.

58 Naime, prije svega, člankom 7. stavkom 3. Provedbene uredbe 2015/81 samo se navode određena pravila koja se primjenjuju na neopozive obveze plaćanja koje je neka institucija preuzela, s osobitostima koje su zakonodavca Unije, kao što je to istaknuo Opći sud u točki 111. pobijane presude, dovele do toga da uspostavi poseban sustav za te obveze.

- 59 Zatim, iako je točno da se člankom 17. stavcima 3. i 4. Delegirane uredbe 2015/63 predviđa uzimanje u obzir moguće razlike između *ex ante* doprinosa uplaćenog na temelju ispravljenih ili revidiranih informacija i *ex ante* doprinosa koji je trebao biti plaćen, iz tih odredaba proizlazi da to uzimanje u obzir ne treba provesti u obliku povrata, kao što je to u ovom slučaju ABLV Bank zatražio od SRB-a, nego prilikom izračuna *ex ante* doprinosa za sljedeće razdoblje doprinosa.
- 60 Naposljetku, protivno onomu što tvrdi žalitelj, ne može se smatrati da tumačenje članka 70. stavka 4. Uredbe br. 806/2014 u točkama 66. do 75. pobijane presude u potpunosti obezvređuje članak 12. stavak 2. Delegirane uredbe 2015/63.
- 61 S jedne strane, kao što je to nezavisna odvjetnica istaknula u točki 72. svojega mišljenja, cilj članka 12. stavka 2. Delegirane uredbe 2015/63 osobito je izbjeći svaku nesigurnost o dosegu članka 12. stavka 1. te delegirane uredbe jer se njime predviđa odstupanje od načela prema kojem se *ex ante* doprinosi izračunavaju na temelju informacija dostupnih 31. prosinca godine koja prethodi razdoblju doprinosa.
- 62 S druge strane, članak 70. stavak 4. Uredbe br. 806/2014 i članak 12. stavak 2. Delegirane uredbe 2015/63 imaju različito materijalno područje primjene. Naime, dok se prva od tih odredaba odnosi samo na doprinose SRF-u, druga se, u skladu s člankom 3. točkom 5. Delegirane uredbe 2015/63, odnosi na doprinose koje sanacijsko tijelo prikuplja za nacionalni aranžman financiranja, pojam koji, na temelju članka 5. stavka 1. Uredbe br. 806/2014, treba razumjeti tako da obuhvaća i SRF, kao što se to navodi u uvodnoj izjavi 7. te delegirane uredbe.
- 63 U vezi s tim, okolnost da je u presudi od 14. studenoga 2019., State Street Bank International (C-255/18, EU:C:2019:967), koja se odnosila na izračun doprinosa nacionalnom sanacijskom fondu, Sud tumačio samo članak 12. stavak 2. Delegirane uredbe 2015/63, jedinu odredbu o kojoj mu je pitanje i postavljeno, ne može značiti da je implicitno odbio tumačenje članka 70. stavka 4. Uredbe br. 806/2014 prihvaćeno u pobijanoj presudi.
- 64 Kao treće, analogija između *ex ante* doprinosa i premija osiguranja, na koju se poziva ABLV Bank, u svakom slučaju ne može obvezati SRF da jasan tekst članka 70. stavka 4. Uredbe br. 806/2014 zamijeni protivnim pravilom zbog toga što je – prema žaliteljevim navodima – to pravilo uobičajeno u području osiguranja.
- 65 Slijedom toga, kao bespredmetne treba odbaciti argumente ABLV Banka kojima se nastojalo dokazati da Opći sud, s obzirom na elemente navedene u točkama 68. do 72. pobijane presude, nije mogao isključiti sličnost karakteristika *ex ante* doprinosa i premija osiguranja u točki 73.
- 66 Kao četvrto, ni argumentacija ABLV Banka usmjerena protiv točki 74. i 75. pobijane presude, koja se temelji na tome da se cilj osiguranja dostatnih financijskih sredstava SRF-u na kraju početnog razdoblja od osam godina mogao postići uz provedbu povrata *ex ante* doprinosa kada institucija više nije obuhvaćena područjem primjene Uredbe br. 806/2014, ne može dovesti u pitanje tumačenje članka 70. stavka 4. te uredbe prihvaćeno u točki 76. te presude.
- 67 Naime, okolnost da je zakonodavac Unije cilj naveden u točki 74. navedene presude mogao postići i odobrenjem takvih povrata, čak i ako bi se to dokazalo, ne može isključiti izbore zakonodavca u pogledu najprimjerenijih sredstava za postizanje tog cilja, izbore koji su izraženi jasnim tekstom navedene odredbe (vidjeti po analogiji presudu od 17. ožujka 2011., Brussels Hoofdstedelijk Gewest i dr., C-275/09, EU:C:2011:154, t. 29.).

- 68 S obzirom na sve navedeno prvi žalbeni razlog valja dijelom odbaciti kao bespredmetan, a dijelom odbiti kao neosnovan.

Drugi žalbeni razlog, koji se temelji na pogrešnom tumačenju članka 12. Uredbe br. 2015/63

– Argumentacija stranaka

- 69 Svojim drugim žalbenim razlogom ABLV Bank tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je presudio da se gubitak odobrenja za rad kreditne institucije mora smatrati „promjenom statusa” u smislu članka 12. stavka 2. Delegirane uredbe 2015/63.
- 70 To tumačenje nije u skladu s tumačenjem članka 70. stavka 4. Uredbe br. 806/2014 iz pobijane presude. Naime, ako je povrat u potpunosti isključen na temelju te odredbe, bilo bi besmisleno člankom 12. stavkom 2. Delegirane uredbe 2015/63 odbiti mogućnost takvog povrata u slučaju promjene statusa.
- 71 Osim toga, potonja odredba odnosi se samo na iznos *ex ante* doprinosa, a ne na samo načelo plaćanja takvog doprinosa. To tumačenje jasno proizlazi iz njemačke jezične verzije navedene odredbe i u skladu je s njezinim drugim jezičnim verzijama. Prije nego što je odlučio da bi se prekogranično spajanje trebalo smatrati „promjenom statusa” u smislu članka 12. Delegirane uredbe 2015/63, Sud se u točki 47. presude od 14. studenoga 2019., *State Street Bank International (C-255/18, EU:C:2019:967)*, oslonio na okolnost da je nakon takve transakcije dotična institucija i dalje dio jedinstvenog sanacijskog mehanizma (SRM).
- 72 SRB i Komisija tvrde da je drugi žalbeni razlog neosnovan.

– Ocjena Suda

- 73 Člankom 12. stavkom 1. Delegirane uredbe 2015/63 predviđena je posebna metoda izračuna *ex ante* doprinosa koja se mora primijeniti kada je institucija pod nadzorom samo u jednom dijelu razdoblja doprinosa.
- 74 U članku 12. stavku 2. te delegirane uredbe navodi se da promjena statusa institucije, uključujući male institucije, tijekom razdoblja doprinosa ne utječe na *ex ante* doprinos koji se plaća za tu godinu.
- 75 Nakon što je u točki 77. pobijane presude izložio tekst tih odredaba, Opći sud naveo je u točkama 80. do 83. te presude velik dio točaka 35. do 48. presude od 14. studenoga 2019., *State Street Bank International (C-255/18, EU:C:2019:967)*. Na tom temelju Opći sud je u točkama 84. i 87. pobijane presude zaključio da zbog istih razloga poput onih koje Sud prihvatio u presudi od 14. studenoga 2019., *State Street Bank International (C-255/18, EU:C:2019:967)*, ESB-ovo oduzimanje odobrenja za rad kreditnoj instituciji treba smatrati takvom promjenom statusa, čak i ako to oduzimanje znači da institucija više nije dio SRM-a.
- 76 U tom pogledu valja podsjetiti na to da je Sud presudio da pojmovi „promjena statusa” korišteni u članku 12. stavku 2. Delegirane uredbe 2015/63 mogu obuhvaćati svaku vrstu promjene pravnog ili činjeničnog položaja institucije koja bi mogla utjecati na primjenu te odredbe (presuda od 14. studenoga 2019., *State Street Bank International, C-255/18, EU:C:2019:967, t. 35.*).

- 77 Kontekst u koji ulazi ta odredba osim toga znači da na transakciju koja predstavlja promjenu statusa, u smislu navedene odredbe, u načelu nema primjene izračuna doprinosa *pro rata temporis* predviđenog u članku 12. stavku 1. Delegirane uredbe 2015/63 jer se potonja odredba tumači usko (vidjeti u tom smislu presudu od 14. studenoga 2019., State Street Bank International, C-255/18, EU:C:2019:967, t. 39. i 40.).
- 78 Sud je još pojasnio da, kad bi nacionalna sanacijska tijela morala uzeti u obzir razvoj pravne i financijske situacije institucija tijekom predmetne financijske godine, teško bi mogla pouzdano izračunati redovne doprinose za sljedeću godinu i, slijedom toga, ostvariti cilj kojim se, najkasnije do 31. prosinca 2024., želi dosegnuti najmanje 1 % iznosa osiguranih depozita svih institucija s odobrenjem za rad na području države članice (vidjeti u tom smislu presudu od 14. studenoga 2019., State Street Bank International, C-255/18, EU:C:2019:967, t. 43.).
- 79 Sud je iz tih elemenata zaključio da pojam „promjena statusa” predviđen u članku 12. stavku 2. Delegirane uredbe 2015/63 treba razumjeti široko tako da uključuje, među ostalim, prekogranično spajanje preuzimanjem do kojeg je došlo tijekom razdoblja doprinosa (presuda od 14. studenoga 2019., State Street Bank International, C-255/18, EU:C:2019:967, t. 44.).
- 80 S obzirom na to da su razmatranja koja se odnose na tekst, kontekst i cilj članka 12. stavka 2. Delegirane uredbe 2015/63, na koje se podsjeća u točkama 76. do 78. ove presude, relevantna u pogledu gubitka odobrenja za rad kreditne institucije tijekom određene godine, Opći sud valjano je presudio, u točki 84. pobijane presude, da ta razmatranja opravdavaju da se takav gubitak odobrenja za rad kvalificira „promjenom statusa” u smislu te odredbe.
- 81 Isto tako, a da pritom nije počinio pogrešku koja se tiče prava, Opći sud odbio je u točki 87. pobijane presude argument ABLV Banka prema kojem pojam „promjena statusa” u smislu navedene odredbe ne obuhvaća promjene zbog kojih institucija u budućnosti više nije dio SRM-a.
- 82 Naime, valja istaknuti da iz teksta članka 12. stavka 2. Delegirane uredbe 2015/63 proizlazi da se njime ne razlikuju promjene statusa institucija prema tome dovode li te promjene do istupanja dotične institucije iz SRM-a.
- 83 U tom pogledu nije relevantna okolnost na koju se poziva ABLV Bank, da se njemačka jezična verzija te odredbe odnosi samo na iznos *ex ante* doprinosa.
- 84 U tim okolnostima, razmatranja iz točke 47. presude od 14. studenoga 2019., State Street Bank International (C-255/18, EU:C:2019:967), kojima se, kao što se to navodi u točki 45. te presude, samo potvrđuje široko tumačenje pojma „promjena statusa” u smislu članka 12. stavka 2. Uredbe 2015/63 čija je osnovanost već bila utvrđena u točki 44. navedene presude, ne mogu se razumjeti tako da se smatra da je Sud namjeravao ograničiti doseg tog širokog tumačenja samo na promjene položaja institucije koje ne dovode do njezina istupanja iz SRM-a.
- 85 Uostalom, argument koji je istaknuo ABLV Bank, a prema kojem su tumačenja članka 12. stavka 2. Delegirane uredbe 2015/63 i članka 70. stavka 4. Uredbe br. 806/2014 u pobijanoj presudi proturječna, valja odbiti zbog razloga izloženih u točkama 61. do 63. ove presude.
- 86 S obzirom na prethodno navedeno drugi žalbeni razlog treba odbiti kao neosnovan.

Treći žalbeni razlog, koji se temelji na pogrešnom tumačenju članka 7. Uredbe br. 2017/2361

– Argumentacija stranaka

- 87 Svojim trećim žalbenim razlogom ABLV Bank ističe, s jedne strane, da mu je Opći sud pogrešno naložio da dokaže vezu između članka 7. Delegirane uredbe 2017/2361 i članka 12. stavka 2. Delegirane uredbe 2015/63, temeljeći se na pogrešnoj ideji prema kojoj bi isti izraz u načelu trebao imati različito značenje kada se koristi u dvije različite odredbe, osim ako među njima postoji posebna veza.
- 88 S druge strane, tvrdi da je očito pogrešno razlikovanje koje je Opći sud izvršio između javnog interesa koji se nastoji postići *ex ante* doprinosima i konkretnijim interesima predmetne institucije kojima služe doprinosi za SRB-ove administrativne rashode. Bilo bi relevantnije uzeti u obzir činjenicu da su *ex ante* doprinosi uže povezani s dotičnom institucijom jer su povezani s njezinim profilom rizičnosti.
- 89 SRB i Komisija tvrde da je treći žalbeni razlog neosnovan.

– Ocjena Suda

- 90 Člankom 7. stavcima 2., 4. i 5. Delegirane uredbe 2017/2361 predviđa se način izračuna *pro rata temporis* pojedinačnog godišnjeg doprinosa za SRB-ove administrativne rashode ako se status subjekta ili grupe promijeni tijekom godine.
- 91 U točki 86. pobijane presude Opći sud je presudio da se pojam „promjena statusa” u smislu članka 12. stavka 2. Delegirane uredbe 2015/63 ne može razumjeti tako da se odnosi samo na slučajeve obuhvaćene člankom 7. Delegirane uredbe 2017/2361, s obzirom na različitosti predmeta i svrhe tih dvaju akata.
- 92 S obzirom na razmatranja iz te točke 86. očito je da argument ABLV Banka prema kojem mu je Opći sud pogrešno naložio da dokaže vezu između članka 12. stavka 2. Delegirane uredbe 2015/63 i članka 7. Delegirane uredbe 2017/2361 počiva na pogrešnom tumačenju pobijane presude jer se Opći sud u navedenoj točki nije temeljio na nepostojanju dokazane veze među tim dvijema odredbama.
- 93 Osim toga, ABLV Bank ne osporava ocjenu Općeg suda prema kojoj *ex ante* doprinosi i doprinosi za SRB-ove administrativne rashode nemaju isti predmet.
- 94 Budući da je ta razlika predmeta dovoljna da bi se opravdalo da su izračunani različitim i neovisnim metodama, valja zaključiti da ABLV Bank nije dokazao da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je odbio uzeti u obzir članak 7. Delegirane uredbe 2017/2361 u svrhe tumačenja članka 12. stavka 2. Delegirane uredbe 2015/63.
- 95 Prema tome, treći žalbeni razlog treba odbiti kao neosnovan.

Četvrti žalbeni razlog, koji se temelji na pogrešnom tumačenju pojma „stjecanje bez osnove”

– Argumentacija stranaka

- 96 Svojim četvrtim žalbenim razlogom ABLV Bank tvrdi da se točke 92. do 96. pobijane presude zasnivaju na pogrešnoj ideji prema kojoj primjena pojma „stjecanje bez osnove” podrazumijeva ispitivanje samo početnog opravdanja plaćanja. Nasuprot tomu, smatra da bi u načelu trebalo uzeti u obzir kasnije događaje koji su imali posljedice na zakonitost plaćanja, zbog čega se člankom 12. stavkom 2. Delegirane uredbe 2015/63 isključuje uzimanje u obzir određenih promjena radi administrativnog pojednostavnjenja.
- 97 SRB i Komisija tvrde da je četvrti žalbeni razlog neosnovan.

– Ocjena Suda

- 98 U točkama 94. do 96. pobijane presude Opći sud je utvrdio da su pravne osnove predmetnih plaćanja bile članak 70. stavak 4. Uredbe br. 806/2014 i članak 12. Delegirane uredbe 2015/63, pravne osnove koje isključuju djelomični povrat *ex ante* doprinosa za 2018. i čiju valjanost ABLV Bank nije osporavao.
- 99 Tako se Opći sud radi utvrđivanja postojanja pravne osnove za SRF-ovo stjecanje koje proizlazi iz prikupljanja i zadržavanja *ex ante* doprinosa ABLV Banka za 2018. izričito oslonio na okolnost da relevantne odredbe isključuju povrat tog doprinosa u slučaju promjene statusa dotične institucije tijekom 2018.
- 100 Slijedom toga ne može se smatrati da je Opći sud zaključio da se stjecanje bez osnove može odbiti samo zbog toga što je njegovo prvotno opravdanje bilo dokazano, a da se pritom ne uzme u obzir postojanje pravne osnove za zadržavanje predmetnih iznosa.
- 101 Iz toga slijedi da četvrti žalbeni razlog koji ističe ABLV Bank proizlazi iz pogrešnog tumačenja pobijane presude.
- 102 Stoga taj žalbeni razlog valja odbiti kao neosnovan.

Peti žalbeni razlog, koji se temelji na neodlučivanju o prigovoru nezakonitosti

– Argumentacija stranaka

- 103 Svojim petim žalbenim razlogom ABLV Bank ističe da je Opći sud propustio odgovoriti na prigovor nezakonitosti istaknut u točki 40. njegova odgovora na pitanja Općeg suda od 12. lipnja 2020.
- 104 SRB i Komisija tvrde da peti žalbeni razlog treba odbiti kao neosnovan.

– *Ocjena Suda*

- 105 U točki 95. pobijane presude Opći sud je utvrdio da tužiteljeva pismena ne sadržavaju – izričito ili implicitno – nikakav prigovor nezakonitosti u vezi s člankom 70. stavkom 4. Uredbe br. 806/2014 i člankom 12. Delegirane uredbe 2015/63.
- 106 Budući da ABLV Bank ističe da Opći sud tako nije odlučio o prigovoru nezakonitosti koji je on iznio u točki 40. svojega podneska od 12. lipnja 2020., valja podsjetiti, s jedne strane, da u okviru žalbe predmet nadzora Suda jest osobito utvrditi je li Opći sud u dovoljnoj mjeri odgovorio na sve argumente tužitelja i, s druge strane, da žalbeni razlog koji se temelji na izostanku odgovora Općeg suda na argumente iz prvostupanjskog postupka u biti predstavlja pozivanje na povredu obveze obrazlaganja koja proizlazi iz članka 36. Statuta Suda Europske unije, primjenjivog na Opći sud na temelju njegova članka 53. stavka 1., kao i članka 117. Poslovnika Općeg suda (presuda od 9. ožujka 2017., *Ellinikos Chrysos/Komisija*, C-100/16 P, EU:C:2017:194, t. 31. i navedena sudska praksa).
- 107 Obveza obrazlaganja ne nameće obvezu Općem sudu da pruži obrazloženje kojim bi se iscrpno i pojedinačno osvrnuo na sve tvrdnje koje su iznijele stranke u sporu. Obrazloženje, dakle, može biti implicitno, pod uvjetom da se njime omogućuje zainteresiranim osobama da saznaju razloge zbog kojih Opći sud nije prihvatio njihove argumente, a Sudu da raspolaže dostatnim elementima za izvršavanje svojeg nadzora (presuda od 9. ožujka 2017., *Ellinikos Chrysos/Komisija* (C-100/16 P, EU:C:2017:194, t. 32. i navedena sudska praksa).
- 108 Međutim, očito je da je Opći sud u točki 95. pobijane presude implicitno ali nužno zaključio da se točka 40. tužiteljeva podneska od 12. lipnja 2020., u kojoj se navodi da je nezakonito prihvatiti tumačenje članka 12. Delegirane uredbe 2015/63 koje predlaže SRB, odnosi na tumačenje tog članka, a ne na njegovu valjanost, a da pritom nije iskrivio taj podnesak.
- 109 Stoga peti žalbeni razlog valja odbiti kao neosnovan.

Šesti žalbeni razlog, koji se temelji na pogreškama u pogledu uzimanja u obzir SRB-ove Odluke SRB/ES/SRF/2018/03

– *Argumentacija stranaka*

- 110 Svojim šestim žalbenim razlogom ABLV Bank tvrdi da primjena pravila prema kojem praksa ne može izmijeniti pravni okvir na snazi nije prikladna u konkretnom slučaju. Naime, iako je u SRB-ovoj Odluci SRB/ES/SRF/2018/03 naložen povrat plaćenih *ex ante* doprinosa, nesporno je da se takav povrat može izvršiti samo ako proizlazi iz prava zajamčenog korisniku tog povrata, a da se pritom ne može prihvatiti da bi mogla biti riječ o SRB-ovoj donaciji.
- 111 Navodi da je argument koji je Opći sud podredno prihvatio u pogledu SRB-ove Odluke SRB/ES/SRF/2018/03 isključivo semantički, čiju prirodu povrat ne mijenja zato što se predstavlja kao negativno plaćanje ili zato što pretpostavlja matematičku operaciju. Osim toga, bilo bi arbitrarno razlikovati smanjenje primijenjeno na iznos doprinosa i na iznos povrata.
- 112 SRB i Komisija tvrde da je šesti žalbeni razlog neosnovan.

– *Ocjena Suda*

- 113 U točkama 98. i 99. pobijane presude Opći sud utvrdio je da su argumenti ABLV Banka usmjereni protiv SRB-ove Odluke SRB/ES/SRF/2018/03 bespredmetni jer sama SRB-ova praksa ne može imati za posljedicu izmjenu sadržaja primjenjivih zakonodavnih odredaba Unije, prije nego što je u točkama 100. do 102. te presude podredno pojasnio da ti argumenti nisu osnovani.
- 114 Valja utvrditi da je Opći sud opravdano potvrdio, u točki 98. pobijane presude, da sama praksa institucije, tijela, ureda ili agencije Unije ne može imati prednost pred normama koje su za njih obvezujuće i stvoriti presedan koji će biti dužni primjenjivati (vidjeti u tom smislu presude od 26. ožujka 1996., Parlament/Vijeće, C-271/94, EU:C:1996:133, t. 24. i od 1. listopada 2009., Komisija/Vijeće, C-370/07, EU:C:2009:590, t. 54.).
- 115 Iz toga proizlazi da, čak i da je SRB u svojoj Odluci SRB/ES/SRF/2018/03 stvarno priznao mogućnost provedbe određenih povrata *ex ante* doprinosa, ta odluka ne bi mogla dovesti u pitanje tumačenje članka 70. stavka 4. Uredbe br. 806/2014 i članka 12. stavka 2. Delegirane uredbe 2015/63 koje je prihvatio Opći sud.
- 116 Okolnost da SRB ne može valjano dati ustupke kreditnim institucijama u tom kontekstu je irelevantna jer se ne može pretpostaviti da je SRB, kada je donio Odluku SRB/ES/SRF/2018/03, postupio u skladu s tim pravilom i da je usto pravilno tumačio norme sekundarnog zakonodavstva koje se na njega primjenjuju.
- 117 Iz toga slijedi da žaliteljevu argumentaciju usmjerenu protiv točaka 98. i 99. pobijane presude treba odbiti kao neosnovanu.
- 118 U tim okolnostima točke 100. do 102. te presude treba smatrati sporednim, što znači da je argumentacija kojom se te točke nastoje osporiti bespredmetna (vidjeti po analogiji presudu od 18. lipnja 2020., Dovgan/EUIPO, C-142/19 P, neobjavljenu, EU:C:2020:487, t. 92. i navedenu sudsku praksu).
- 119 Stoga šesti žalbeni razlog treba dijelom odbaciti kao bespredmetan, a dijelom odbiti kao neosnovan.

Sedmi žalbeni razlog, koji se odnosi na povredu članka 17. Uredbe br. 2015/63

– *Argumentacija stranaka*

- 120 Svojim sedmim žalbenim razlogom ABLV Bank tvrdi da rasuđivanje Općeg suda o članku 17. stavcima 3. i 4. Delegirane uredbe 2015/63 sadržava pogrešku koja se tiče prava jer mogućnost revizije *ex ante* doprinosa predviđena u toj odredbi pokazuje da tumačenje članka 70. stavka 4. Uredbe br. 806/2014 koje je proveo Opći sud nije pravilno.
- 121 SRB tvrdi da sedmi žalbeni razlog valja odbaciti kao nedopušten i, u svakom slučaju, odbiti kao neosnovan. Komisija ističe da taj žalbeni razlog nije osnovan.

– *Ocjena Suda*

- 122 Nakon što je u točki 105. pobijane presude podsjetio na tekst članka 17. stavaka 3. i 4. Delegirane uredbe 2015/63, Opći sud je u točkama 107. i 108. te presude presudio da tumačenje tih odredaba koje je predložio tužitelj, prema kojem svaki doprinos može biti naknadno prilagođen, nije potkrijepljeno njihovim tekstom i da promjena okolnosti na koje se on poziva nije usporediva s prepravkama ili računovodstvenim revizijama navedenim u tim odredbama.
- 123 Očito je da svojim sedmim žalbenim razlogom ABLV Bank ne prigovara Općem sudu da je pogrešno isključio primjenu članka 17. stavaka 3. i 4. Delegirane uredbe 2015/63, nego da je prihvatio tumačenje članka 70. stavka 4. Uredbe br. 806/2014 koje nije u skladu s tim člankom 17. stavcima 3. i 4.
- 124 Međutim, takva argumentacija ne može se prihvatiti zbog razloga iznesenih u točki 59. ove presude.
- 125 Slijedom toga sedmi žalbeni razlog valja odbiti kao neosnovan, a da pritom nije potrebno ocjenjivati njegovu dopuštenost.

Osmi žalbeni razlog, koji se temelji na pogreškama koje se odnose na sustav neopozivih obveza plaćanja

– *Argumentacija stranaka*

- 126 Svojim osmim žalbenim razlogom ABLV Bank smatra da je Opći sud iskrivio njegovu argumentaciju jer on u svojim pisanim podnescima u prvom stupnju nije istaknuo da su *ex ante* doprinosi predstavljali neopozive obveze plaćanja.
- 127 Tvrdi da članak 7. stavak 3. Provedbene uredbe 2015/81 pokazuje da izračuni trebaju biti izvršeni kada subjekt napusti SRF te da je slijedom toga pogrešno tumačenje Uredbe br. 806/2014 koje je Opći sud prihvatio.
- 128 SRB i Komisija tvrde da je osmi žalbeni razlog neosnovan.

– *Ocjena Suda*

- 129 Člankom 7. stavkom 3. Provedbene uredbe 2015/81 predviđa se da se ukidaju neopozive obveze plaćanja institucije koja više ne potpada pod područje primjene Uredbe (EU) br. 806/2014, a kolateral kojim su te obveze osigurane se vraća.
- 130 Opći sud pojasnio je, u točki 111. pobijane presude, da su takve obveze drukčije prirode od one *ex ante* doprinosa i da zbog toga podliježu posebnom režimu koji se po analogiji ne može primijeniti na doprinose poput onih koje je platio ABLV Bank.
- 131 U tom pogledu valja istaknuti, s jedne strane, da iz točki 110. i 111. te presude proizlazi da Opći sud nije smatrao da je žalitelj istaknuo da se njegov *ex ante* doprinos za 2018. sastoji od neopozivih obveza plaćanja.

- 132 Osobito valja naglasiti da je Opći sud u točki 111. navedene presude izričito odbio mogućnost da „po analogiji” primijeni članak 7. stavak 3. Provedbene uredbe 2015/81.
- 133 Iz toga slijedi da argument ABLV Banka, koji se temelji na iskrivljavanju pisanih podnesaka u prvom stupnju, treba odbiti kao neosnovan.
- 134 S druge strane, točno je da žalitelj pravilno ističe da članak 7. stavak 3. Provedbene uredbe 2015/81 znači da istupanje institucije iz područja primjene SRM-a može uključivati to da SRB donese određene mjere u vezi s *ex ante* doprinosima koje je ta institucija platila. Međutim, on uopće ne kritizira ocjene Općeg suda u vezi s različitostima koje razdvajaju neopozive obveze plaćanja od drugih *ex ante* doprinosa i, nasuprot tomu, inzistira na postojanju tih različitosti.
- 135 U tim okolnostima žaliteljeva argumentacija ne može omogućiti utvrđenje da točka 111. pobijane presude sadržava pogrešku koja se tiče prava.
- 136 Stoga taj žalbeni razlog treba dijelom odbaciti kao bespredmetan, a dijelom odbiti kao neosnovan.

Deveti žalbeni razlog, koji se temelji na pogreškama koje se tiču prava i na neodlučivanju u pogledu ex ante doprinosa za 2015.

– *Argumentacija stranaka*

- 137 Svojim devetim žalbenim razlogom ABLV Bank navodi nekoliko pogrešaka koje je Opći sud počinio kada je odlučivao o žaliteljevoj argumentaciji u vezi s *ex ante* doprinosima za 2015.
- 138 Kao prvo, Opći sud pogrešno je izjednačio te doprinose s kasnijim doprinosima, iako su *ex ante* doprinosi za 2015. zadržani u za to namijenjenim odjeljcima do njihova povrata dotičnim institucijama.
- 139 Kao drugo, Opći sud nepravilno je tumačio članak 8. stavak 2. Provedbene uredbe 2015/81.
- 140 Tako nije uzeo u obzir činjenicu da se tom odredbom nije predvidjelo da se povrat predmetnih doprinosa mora izvršiti postupno u razdoblju od osam godina. U vezi s tim, isključenje prava na povrat institucija koje više ne trebaju uplaćivati *ex ante* doprinose nije dopušteno jer bi njihov položaj u tom pogledu doveo do neopravdanog odlaganja predviđenog povrata. Nepostojanje izračuna namijenjenog razrješavanju položaja takvih institucija je iznenađujuće jer je izračun u takvoj situaciji predviđen u članku 7. stavku 3. Provedbene uredbe 2015/81.
- 141 Kao treće, Opći sud pogrešno se pozvao na članak 70. stavak 4. Uredbe br. 806/2014 iako *ex ante* doprinosi za 2015. nisu bili prikupljeni na temelju te uredbe i pravila primjenjiva na tu vrstu doprinosa ne sadržavaju usporedive odredbe.
- 142 Kao četvrto, stajalište Općeg suda prilikom ispitivanja dopuštenosti tužbe proturječi stajalištu prihvaćenom prilikom ocjene merituma u pogledu *ex ante* doprinosa za 2015.
- 143 Kao peto, Opći sud propustio je priznati da, pozivajući se na članak 12. stavak 2. Delegirane uredbe 2015/63, prihvaća da je pitanje promjena nastalih tijekom godine relevantno.
- 144 SRB i Komisija tvrde da je deveti žalbeni razlog neosnovan.

– Ocjena Suda

- 145 Nakon što je u točkama 115. i 116. pobijane presude podsjetio na to da su države članice prikupile *ex ante* doprinose za 2015., a potom ih prenijele SRB-u, Opći sud zaključio je prije svega u točki 117. te presude da su ti doprinosi nakon prijenosa bili pomiješani s drugim *ex ante* doprinosima unutar SRF-a.
- 146 Zatim je u točkama 119. do 127. navedene presude izložio da članak 8. stavak 2. Provedbene uredbe 2015/81 ne može poslužiti kao osnova za zahtjev za povrat koji je žalitelj formulirao. U tom pogledu istaknuo je da se tom odredbom ne uspostavlja pravo na ishođenje povrata i da se njome samo pojašnjava metoda koju SRB treba primijeniti kako bi prilikom izračuna *ex ante* doprinosa uzeo u obzir *ex ante* doprinose za 2015. koje su mu prenijele države članice.
- 147 Naposljetku, Opći sud je u točki 128. navedene presude zaključio da su *ex ante* doprinosi za 2015. sada, na istom temelju kao i drugi doprinosi, uređeni člankom 70. stavkom 4. Uredbe br. 806/2014.
- 148 U tom pogledu valja utvrditi, kao prvo, da argumentacija ABLV Banka ne dopušta utvrđenje da tumačenje članka 8. stavka 2. Provedbene uredbe 2015/81 koje je Opći sud prihvatio u točkama 120. do 127. pobijane presude sadržava pogrešku koja se tiče prava.
- 149 U toj odredbi navodi se da tijekom početnog razdoblja, kada izračunava *ex ante* doprinose svake institucije, SRB uzima u obzir *ex ante* doprinose koje su prikupile države članice i prenijele SRF-u, tako što ih oduzima od iznosa koji duguje ta institucija.
- 150 Kao što je to Opći sud istaknuo u točkama 120. do 122. pobijane presude, iz teksta članka 8. stavka 2. Provedbene uredbe 2015/81 i predmeta te provedbene uredbe, odnosno utvrđivanja uvjeta izračuna *ex ante* doprinosa SRF-u svake institucije, proizlazi da se ta odredba ne može tumačiti tako da uspostavlja pravo svake institucije da joj se vrati iznos *ex ante* doprinosa koje su prikupile države članice i koje su prenesene SRF-u. Tako se navedenom odredbom samo predviđa uključivanje operacije oduzimanja tih doprinosa u metodu izračuna *ex ante* doprinosa SRF-u.
- 151 Stoga, kao što je to Opći sud naglasio u točki 123. pobijane presude, institucija koja SRF-u više ne mora podmirivati *ex ante* doprinose ne može imati pravo na tu operaciju oduzimanja jer se na nju više ne primjenjuje ta metoda izračuna.
- 152 To tumačenje članka 8. stavka 2. Provedbene uredbe 2015/81 ne može se smatrati neusklađenim s člankom 7. stavkom 3. te provedbene uredbe jer potonja odredba, koja se odnosi na poseban sustav neopozivih obveza plaćanja, nema ni za cilj ni za učinak utvrđivanje pravila koja se primjenjuju na *ex ante* doprinose koje su prikupile države članice i koji su preneseni SRF-u.
- 153 Kao drugo, ako argumentaciju ABLV Banka treba razumjeti tako da se njome prijavljuje nezakonitost SRB-ove prakse koja se sastojala u provedbi postupnog oduzimanja predviđenog u članku 8. stavku 2. Provedbene uredbe 2015/81 tijekom početnog razdoblja predviđenog Uredbom br. 806/2014, valja utvrditi da se na takvu nezakonitost, pod uvjetom da se dokaže, trebalo pozvati protiv odluka kojima se svake godine određuju *ex ante* doprinosi, kako bi se dokazalo da se te odluke temelje na metodi izračuna protivnoj toj odredbi.

- 154 Nasuprot tomu, argumentacijom koja se temelji na nezakonitosti takve prakse ne može se dokazati da je Opći sud trebao dokazati da je SRB, kako bi postupio u skladu s navedenom odredbom, prilikom istupanja institucije iz područja SRM-a morao izvršiti povrat *ex ante* doprinosa te institucije koje je prikupila ta država članica i koji su preneseni SRF-u, osim svih transakcija godišnjeg izračuna *ex ante* doprinosa koje duguje navedena institucija.
- 155 Iz toga slijedi da argumente koji se temelje na nezakonitosti SRB-ove prakse koja se sastojala od oduzimanja predviđenog u članku 8. stavku 2. Provedbene uredbe 2015/81 postupno tijekom početnog razdoblja predviđenog Uredbom br. 806/2014 treba odbaciti kao bespredmetne.
- 156 Kao treće, s obzirom na to da članak 70. stavak 4. te uredbe obuhvaća „uredno primljene doprinose” a da se njime pritom ne razlikuju *ex ante* doprinosi koje je izravno prikupio SRB i *ex ante* doprinosi koje su mu prenijele države članice, ne može se smatrati da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je u točki 128. pobijane presude presudio da se ta odredba primjenjuje na sve te *ex ante* doprinose koji su SRB-u stavljeni na raspolaganje.
- 157 Kao četvrto, argumente ABLV Banka, koji se temelje na proturječnostima rasuđivanja Općeg suda o *ex ante* doprinosima za 2015. i drugih dijelova obrazloženja pobijane presude, treba smatrati nedopuštenima u skladu s načelima na koja se podsjeća u točki 34. ove presude jer žalitelj ne pojašnjava jasno prirodu proturječnosti razloga na koje se namjerava pozvati.
- 158 Kao peto, s obzirom na to da iz prethodnih razmatranja proizlazi da je Opći sud valjano presudio, s jedne strane, da se člankom 8. stavkom 2. Provedbene uredbe 2015/81 ne predviđa pravo na povrat *ex ante* doprinosa koje su prikupile države članice i koji su preneseni SRF-u i, s druge strane, da se članak 70. stavak 4. Uredbe br. 806/2014 primjenjivao na te doprinose, očito je da se ocjena Općeg suda izražena u točkama 117. i 128. pobijane presude, prema kojoj se unutar SRF-a ne razlikuju navedeni doprinosi i *ex ante* doprinosi koje je izravno prikupio SRB, ne može smatrati nužnom za opravdanje zaključka do kojeg je Opći sud došao u točki 129. pobijane presude.
- 159 Budući da razmatranja o toj ocjeni treba smatrati suvišnima, argumente ABLV Banka kojima se kritiziraju ta razmatranja, u skladu sa sudskom praksom na koju se podsjeća u točki 118. ove presude, treba odbaciti kao bespredmetne.
- 160 S obzirom na prethodno navedeno, deveti žalbeni razlog valja odbaciti kao djelomično bespredmetan, djelomično nedopušten i odbiti kao djelomično neosnovan.

Deseti žalbeni razlog, koji se temelji na pogreškama koje se tiču prava prilikom odbijanja šestog tužbenog razloga podnesenog u prvom stupnju

– *Argumentacija stranaka*

- 161 Svojim desetim žalbenim razlogom ABLV Bank tvrdi da ocjena Općeg suda, prikazana u točki 134. i sljedećima pobijane presude, prema kojoj sporna odluka ne povređuje načela pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja, sadržava pogrešku koja se tiče prava jer se, čak i da članak 70. stavak 4. Uredbe br. 806/2014 ima smisao koji mu je dao Opći sud, ta odredba ne može smatrati jasnom, osobito zbog postojanja slučajeva povrata *ex ante* doprinosa.
- 162 SRB ističe da deseti žalbeni razlog treba odbaciti kao nedopušten ili ga u svakom slučaju odbiti kao neosnovan. I Komisija smatra da je taj žalbeni razlog neosnovan.

– *Ocjena Suda*

- 163 U točkama 136. do 138. pobijane presude Opći sud je smatrao da SRB nije povrijedio načela pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja. Tu ocjenu obrazložio je utvrđenjem da je sporna odluka bila predvidiva time što se temeljila na članku 70. stavku 4. Uredbe br. 806/2014, što je jasna i precizna odredba koja ne sadržava iznimke ili ublažavanja.
- 164 Za tu ocjenu Općeg suda ne može se smatrati da sadržava pogrešku koja se tiče prava jer, kao što je Opći sud to istaknuo u točki 136. pobijane presude i kao što se na to podsjetilo u točkama 54. i 55. ove presude, iz samog teksta članka 70. stavka 4. Uredbe br. 806/2014 proizlazi da se uredno primljeni *ex ante* doprinosi ne vraćaju.
- 165 Osim toga, iako žalitelj tvrdi da Opći sud nije uzeo u obzir odredbe prava Unije kojima se predviđa da je SRB u određenim situacijama trebao vratiti *ex ante* doprinose, valja podsjetiti na to da iz razmatranja prvog, trećeg i sedmog do devetog žalbenog razloga ove žalbe proizlazi da se argumentacijom ABLV Banka o članku 17. stavcima 3. i 4. Delegirane uredbe 2015/63, članku 7. stavku 3. i članku 8. stavku 2. Provedbene uredbe 2015/81 te članku 7. Delegirane uredbe 2017/2361 ne može dokazati postojanje takve obveze povrata.
- 166 Deseti žalbeni razlog stoga valja odbiti kao neosnovan.

Jedanaesti žalbeni razlog, koji se temelji na pogreškama koje se tiču prava prilikom odbijanja sedmog tužbenog razloga podnesenog u prvom stupnju

– *Argumentacija stranaka*

- 167 Svojim jedanaestim žalbenim razlogom ABLV Bank tvrdi da je Opći sud prihvatio „radikalno i ekstremno” tumačenje relevantnih odredaba čime je povrijedio načelo proporcionalnosti. Također je pogrešno smatrao da SRB ne raspolaže nikakvom marginom prosudbe.
- 168 Uostalom, ABLV Bank osporava odbijanje Općeg suda, u točki 152. pobijane presude, kao neosnovane argumentacije prikazane u točki 23. tužbe. Tvrdi da je ta argumentacija dovoljno precizna da bi bila dopuštena i da nije nužno da se u njezinu potporu ističe detaljna analiza slučaja.
- 169 SRB i Komisija tvrde da je jedanaesti žalbeni razlog neosnovan.

– *Ocjena Suda*

- 170 U točkama 142. do 152. pobijane presude Opći sud je odbio sve argumente koji se temelje na načelu proporcionalnosti koje je žalitelj istaknuo. Konkretno, u točki 147. te presude istaknuo je, s jedne strane, da SRB ne raspolaže nikakvom marginom prosudbe prilikom primjene članka 70. stavka 4. Uredbe br. 806/2014 i članka 12. stavka 2. Delegirane uredbe 2015/63 i, s druge strane, da ABLV Bank nije istaknuo nijedan prigovor nezakonitosti protiv tih odredaba.
- 171 Uvodno valja istaknuti da iz razmatranja koja se odnose na ispitivanje prvog i drugog žalbenog razloga ove žalbe proizlazi da je Opći sud opravdano presudio da je SRB bio dužan, na temelju članka 70. stavka 4. Uredbe br. 806/2014 i članka 12. stavka 2. Delegirane uredbe 2015/63, odbiti zahtjev za povrat koji je podnio žalitelj. Iz toga slijedi, kao što je to Opći sud potvrdio u točki 147. pobijane presude, da SRB u tom pogledu nije raspolagao nikakvom marginom prosudbe.

- 172 U tim okolnostima Opći sud je opravdano zaključio, u točkama 147. i 148. pobijane presude, da nepostojanje SRB-ove margine prosudbe dovodi do toga da mu se ne može valjano prigovoriti da nije poštovao načelo proporcionalnosti time što je odbio taj zahtjev, osim isticati da su odredbe koje su ga obvezivale u tom smislu bile nevaljane zbog njihove neusklađenosti s tim načelom.
- 173 Međutim, iz odbijanja petog žalbenog razloga ove žalbe proizlazi da Opći sud nije iskrivio pisane podneske u prvom stupnju time što je smatrao da tužitelj nije istaknuo takav prigovor nezakonitosti.
- 174 Slijedom toga, jasno je da je razlog koji je Opći sud prihvatio u točki 147. pobijane presude bio dovoljan za opravdanje odbijanja sedmog tužbenog razloga podnesenog u prvom stupnju.
- 175 Stoga argumente ABLV Banka kojima se nastoje osporavati drugi elementi obrazloženja Općeg suda o odbijanju tog sedmog tužbenog razloga treba smatrati bespredmetnim, u skladu sa sudskom praksom na koju se podsjeća u točki 118. ove presude.
- 176 Iz toga slijedi da jedanaesti žalbeni razlog treba odbaciti kao djelomično nedopušten i odbiti kao djelomično neosnovan.

Dvanaesti žalbeni razlog, koji se temelji na pogreškama koje se tiču prava prilikom odbijanja osmog i devetog tužbenog razloga podnesenih u prvom stupnju

– Argumentacija stranaka

- 177 Svojim dvanaestim žalbenim razlogom ABLV Bank ističe da je Opći sud pogrešno primijenio načelo *nemo auditur*.
- 178 Naime, tvrdi da Opći sud, kako bi primijenio to načelo, nije trebao odrediti je li SRB dobro tumačio članak 70. stavak 4. Uredbe br. 806/2014 i članak 12. stavak 2. Delegirane uredbe 2015/63, nego ocijeniti je li to tijelo samo nezakonito stvorilo uvjete na koje se potom pozvalo. Međutim, to je bilo tako u konkretnom slučaju jer je gubitak odobrenja žalitelja neizbježna posljedica SRB-ove Odluke SRB/EES/2018/09 kojom je prekoračena njegova nadležnost i koja je bila nezakonita. Smatra da se SRB ne može pozivati na neponištenje te odluke jer tvrdi da njegove odluke od 23. veljače 2018. ne podliježu sudskom nadzoru.
- 179 Osim toga, ocjena u točki 172. pobijane presude prema kojoj SRB-ove nezakonite radnje ne dovode u pitanje zakonitost sporne odluke dovela bi do negiranja ikakvog dosega načela *nemo auditur*.
- 180 Uostalom, navodi da Opći sud nije odgovorio na deveti tužbeni razlog koji je podnesen u prvom stupnju, koji se odnosi na proturječnost ponašanja koje se sastoji od isključivanja institucije iz sustava kojim se obuhvaćaju rizici, uz zadržavanje doprinosa određenog s obzirom na rizični profil te institucije.
- 181 SRB i Komisija tvrde da dvanaesti žalbeni razlog treba odbiti kao neosnovan.

– *Ocjena Suda*

- 182 U točki 170. pobijane presude Opći sud zaključio je da se u konkretnom slučaju SRB-u ne može staviti na teret nikakvo skrivljeno ponašanje jer je on pravilno primijenio članak 70. stavak 4. Uredbe br. 806/2014 i članak 12. stavak 2. Delegirane uredbe 2015/63. Opći sud je dodao, u točki 171. te presude, da SRB-ova Odluka SRB/EES/2018/09 nije bila predmet tužbe u prvom stupnju te da se stoga njome ne može dokazati njegovo skrivljeno ponašanje. Uostalom, u točki 172. navedene presude Opći sud je smatrao da je tužbeni razlog koji se temelji na SRB-ovu ponašanju koje je navodno proturječno bespredmetan jer se njime ne nastoji dovesti u pitanje zakonitost sporne odluke.
- 183 Kao prvo, kada je riječ o ocjeni Općeg suda o osnovanosti osmog tužbenog razloga koji je ABLV Bank podnio u prvom stupnju, točno je da valja utvrditi da su, s obzirom na to da se tim tužbenim razlogom žalitelj nastoji pozivati na navodnu nezakonitost SRB-ove Odluke SRB/EES/2018/09, irelevantna razmatranja koja se nalaze u točki 170. pobijane presude, a odnose se na usklađenost sporne odluke s člankom 70. stavkom 4. Uredbe br. 806/2014 i člankom 12. stavkom 2. Delegirane uredbe 2015/63.
- 184 Nasuprot tomu, kao što je to Opći sud istaknuo u točki 171. pobijane presude, ne može se pretpostaviti, radi primjene načela *nemo auditur*, da je SRB-ova Odluka SRB/EES/2018/09 bila nezakonita, iako nije bila predmet tužbe za poništenje.
- 185 Irelevantna je okolnost na koju se poziva ABLV Bank, da SRB smatra da ta odluka nije akt koji negativno utječe. Naime, iz točke 66. presude od 6. svibnja 2021., ABLV Bank i dr./ESB (C-551/19 P i C-552/19 P, EU:C:2021:369), proizlazi da je konačni rezultat sanacijskog postupka, tijekom kojeg je donesena SRB-ova Odluka SRB/EES/2018/09, mogao biti predmet sudskog nadzora.
- 186 Kao drugo, kada je riječ o devetom tužbenom razlogu koji je ABLV Bank podnio u prvom stupnju, valja naglasiti da treba odbiti argument koji se temelji na neodlučivanju o tom razlogu jer je Opći sud u točki 172. pobijane presude izričito odbio navedeni zahtjev.
- 187 Osim toga, budući da se ta točka odnosi na razlog koji se ne temelji na nepoštovanju načela *nemo auditur*, nego na SRB-ovu navodno proturječnom ponašanju, ne može se prihvatiti prigovor prema kojem je Opći sud u navedenoj točki nepravilno primijenio to načelo.
- 188 Slijedom navedenog, dvanaesti žalbeni razlog valja odbiti kao neosnovan.

Trinaesti žalbeni razlog, koji se temelji na pogreškama u pogledu dostatnosti obrazloženja sporne odluke

– *Argumentacija stranaka*

- 189 Svojim trinaestim žalbenim razlogom ABLV Bank tvrdi da Opći sud nije poštovao doseg obveze obrazlaganja time što je smatrao da se dovoljna obrazloženost sporne odluke može izvesti iz podnošenja tužbe i činjenice da je Opći sud smatrao da može odlučiti.

190 Navodi da je nedostatnost obrazloženja sporne odluke dokazana time što se Opći sud u nekoliko navrata pozvao na elemente koji nisu dio te odluke i pitanjima koje je postavio tijekom postupka. Konkretno, navodnoj jasnoći članka 70. stavka 4. Uredbe br. 806/2014 proturječi pozivanje na „povrat” u jednom od tih pitanja i činjenica da Opći sud nije smatrao da se može osloniti na tekst te odredbe.

191 SRB i Komisija smatraju da je trinaesti žalbeni razlog neosnovan.

– Ocjena Suda

192 U točki 178. pobijane presude Opći sud je smatrao da je SRB u obrazloženju sporne odluke pojasnio osobito važne činjenične i pravne elemente. Također je utvrdio da je ta odluka omogućila ABLV Banku da se upozna s opravdanjima navedene odluke i sudu Unije da izvrši svoj nadzor nad njezinom zakonitošću.

193 Kao što je to Opći sud istaknuo u točki 176. pobijane presude, iz ustaljene sudske prakse Suda proizlazi da, iako obrazloženje koje se zahtijeva u skladu s člankom 296. UFEU-a mora na jasan i nedvosmislen način odražavati zaključke institucije koja je donijela akt, kako bi se zainteresiranim osobama omogućilo upoznavanje s razlozima poduzimanja mjere kao i nadležnom sudu izvršavanje njegova nadzora, takvo obrazloženje treba ipak prilagoditi prirodi predmetnog akta i kontekstu u kojem je donesen. U tom kontekstu obrazloženje ne mora sadržavati napomenu o svim pravnim ili činjeničnim elementima koji su relevantni, s obzirom na to da se dostatnost obrazloženja mora ocjenjivati ne samo s obzirom na tekst akta nego i na njegov kontekst te na sva pravna pravila kojima se uređuje dotično područje i, osobito, s obzirom na interes koji adresati mogu imati za dobivanje objašnjenja (vidjeti u tom smislu presudu od 28. ožujka 2017., Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, t. 122. i navedenu sudsku praksu).

194 Valja utvrditi da je Opći sud u točki 178. pobijane presude primijenio kriterije proizašle iz te ustaljene sudske prakse kako bi ocijenio dostatnost obrazloženja sporne odluke. Konkretno, opravdano je uzeo u obzir činjenicu da je obrazloženje te odluke omogućilo tužitelju da obrani svoje interese i sudu Unije da provede svoj nadzor nad zakonitošću navedene odluke.

195 Osim toga, budući da se u skladu s ustaljenom sudskom praksom nigdje ne zahtijeva da obrazloženje odluke bude opširno, činjenica da je Opći sud u svojem rasuđivanju uzeo u obzir elemente kojima se pojašnjava to obrazloženje i da ga je ono dovelo do istraživanja namijenjenog pojašnjenju navedenog obrazloženja, ne može dovesti u pitanje ocjenu Općeg suda navedenu u točki 178. pobijane presude.

196 Stoga trinaesti žalbeni razlog valja odbiti kao neosnovan.

Troškovi

197 Na temelju članka 184. stavka 2. Poslovnika Suda, kad žalba nije osnovana, Sud odlučuje o troškovima.

198 U skladu s člankom 138. stavkom 1. istog poslovnika, koji se na temelju članka 184. stavka 1. tog poslovnika primjenjuje na žalbeni postupak, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.

199 Budući da su SRB i Komisija zatražili da ABLV Bank snosi troškove te s obzirom na to da on nije uspio u postupku, treba mu naložiti da, osim vlastitih troškova, snosi i troškove SRB-a i Komisije.

Slijedom navedenog, Sud (prvo vijeće) proglašava i presuđuje:

1. Žalba se odbija.

2. ABLV Banku AS nalaže se snošenje, osim vlastitih, i troškova nastalih Jedinstvenom sanacijskom odboru (SRB) i Europskoj komisiji.

Potpisi